

Dosarul nr. 2ra-790/15

Instanța de fond: Judecătoria Centru – Vl. Brașoveanu

Instanța de apel: CA Chișinău - N. Cernat, A. Pahopol, A. Gavrilița

Î N C H E I E R E

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul:

Svetlana Filincova,

Judecători:

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Tudor Borțoi în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Tudor Borțoi împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/142 și Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 privind declararea nulă a contractului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2014, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Tudor Borțoi, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 iunie 2014,

C O N S T A T Ă :

La 23 mai 2013 Tudor Borțoi a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/142 (*în continuare APLP nr. 50/142*) și Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 (*în continuare ÎMGFL nr. 11*) privind declararea nulă a contractului nr. 11 și a procesului – verbal de transmitere în gestiune economică a blocului de locuit nr. 4 de pe str. Academiei, mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 11 noiembrie 1997 conform art. 22 al Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324, s-a format și s-a înregistrat uzufructul APLP nr. 50/142 pe durata existenței bunului imobiliar conform art. 35 al

Legii condominiului în fondul locativ nr. 913. Față de APLP nr. 50-142 el are o creanță, confirmată prin titlurile executorii.

La 06 februarie 2013 Tudor Borțoi a înaintat cerere de completare a pretențiilor înaintate, solicitând impunerea pîrîților la plata unei despăgubiri morale în sumă de 328.500 lei, cauzat familiei sale prin detașarea timp de un an a familiei din 3 persoane și blocarea exploatării apartamentului ca domiciliu (f.d. 39).

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 iunie 2014 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Tudor Borțoi, în fond pe motiv că Tudor Borțoi nu a demonstrat nulitatea actelor contestate, nu a probat faptul că acest contract îi lezează drepturile și ar fi fost încheiat prin dol sau pe o cauză ilicită. În drept instanța și-a argumentat soluția pe prevederile pct. 3 din Hotărîrea nr. 1224 din 21 decembrie 1998 privind aprobarea Regulilor provizorii de exploatarea a locuințelor, întreținere a blocurilor locative și teritoriilor aferente în Republica Moldova, care a definit în calitate de gestionar – întreprinderea municipală de exploatare a fondului de locuințe, direcția de producție a gospodăriei locativ – comunale, cooperative de construcție a locuințelor, asociația coproprietarilor în condominiu, asociația de proprietar ai locuințelor privatizate, alți agenți economici, la balanța sau în gestionarea cărora se află fondul de locuințe; cît și prevederile art. 15 alin. (2) lit. b) al Legii condominiului în fondul locativ, care stipulează că administrarea condominiului poate fi efectuată de către asociația de coproprietari de sine stătător sau prin transmiterea acestor funcții (parțial sau integral), pe bază de contract, unei persoane fizice sau juridice autorizate, în modul stabilit, să îndeplinească aceste funcții. Astfel în sensul prevederilor invocate, instanța a reținut faptul că atît APLP nr. 50/142 cît și ÎMGFL nr. 11 au calitate de gestionari și nu proprietari ai fondului locativ (f.d. 67, 73 - 74).

La 11 iulie 2014 Tudor Borțoi a înaintat cerere de apel, solicitînd casarea hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 iunie 2014 (f.d. 77 – 78, 84 - 87).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2014 s-a respins apelul declarat de Tudor Borțoi, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 iunie 2014. În motivarea deciziei instanța de apel a reținut faptul că în circumstanțele cauzei nu există nici un temei de declarare a nulității contractului de predare – primire în gestiunea economică nr. 1 din 03 iulie 2012, încheiat între APLP nr. 50/142 și ÎMGFL nr. 11 și a actului de primire predare, în situația în care ultima îndeplinește toate atribuțiile rezultate din contract cu bună credință. Prin urmare formula simulării contractului de predare – primire în gestiune economică în litigiu este una declarativă și nu a fost justificată de către Tudor Borțoi, care a invocat acest temei de drept, instanța de apel nestabilind în speța dată existența temeiurilor pentru constatarea caracterului dolosiv și simulat al contractului contestat, or, instanța de apel a stabilit cu certitudine că respectivul contract și-a produs efectele juridice scontate (f.d. 109 - 116).

La 10 februarie 2015 Tudor Borțoi a înaintat cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2014, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că concluziile instanțelor de judecată sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii și normele de drept procedural au fost încălcate și aplicate eronat.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 11 decembrie 2014 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 06 ianuarie 2015, cererea de recurs a fost depusă la 10 februarie 2015, fiind depusă în termen.

Verificînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de Tudor Borțoi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Declarînd recurs, Tudor Borțoi a invocat că concluziile instanțelor de judecată sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii și normele de drept procedural au fost încălcate și aplicate eronat.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenții și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol, stipulează că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC al RM și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Tudor Borțoi împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC al RM.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Tudor Borțoi, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Tudor Borțoi împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/142 și Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 11 privind declararea nulă a contractului.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas